

NOVÝ ŽIVOT

MĚSÍČNÍK CYRILOMETODĚJSKÉ LIGY

Roč. IV. (II.)

SRPEN — ZÁŘÍ 1952.

Číslo 8-9.

VZKAZ VELKÉHO AMERICKÉHO ČECHA

Dá Bůh a vaše drahá rodná zem bude zas osvobozena. Nevíme dne, kdy přestane vaše babylonské zajetí. Ale musíte být připraveni pro dny svobody. Katolická Církev, která v Československu prožívá dobu svého největšího utrpení, a též i mučednické slávy, bude po osvobození vaší země potřebovat silné katolické akce, aby sémě víry svaté, zaseté krví mučednickou, krví našich bratrů a sester v Kristu, mohlo brzy, rychle a mohutně vzklíčit v silný strom nové slavné doby katolické Církve a k prospěchu vaší země, vašich rodin, víry cyrilometodějské a k slávě národa svatováclavského.

Pronásledování katolické Církve v ČSR pozvedlo víru v lidu do nebetyčných výšek. Stateční věrní katolíci jsou dnes spjati s Kristem Králem jako nikdy předtím. Proto se nelekají ani oběti života. Dnes není třeba přesvědčovat lid v Československu o pravosti učení katolické víry. Krev mučedníků, často neznámých synů a dcer víry, vydává tak přesvědčivé svědectví o víře v Krista, že i někteří katané se již obracejí.

Katolická Církev po osvobození Československa bude vystavena jinému nebezpečí. Nedostatek kněží by mohl oslabit její apoštolskou nūsobnost a organizační rozvoj. Mnozí kněží předčasně umízeních útrapami, vysílením. Kněží v Československu jsou i popravováni... Tisíce kněží, většinou řeholníků, živoří v koncentračních kláštorech, v táborech otrocké práce, v uranových dolech, zkoušení nemocí, protivenstvím, hladem a očekáváním ještě horších dnů, ba i smrti. Kolik bude mít Československo kněží až bude osvobozeno, když kandidáti svatého kněžství jsou už nyní ve vojenských oddílech trestaneckých? — Opravdu málo. Proto bude zapotřebí mnoha oddaných spolupracovníků a spolupracovnic Katolické akce, kteří svou pílí a nadšením nahradí onen nedostatek kněží.

Soustředte se na tento úkol! Modlete se k Duchu svatému za tento apoštolský úkol Katolické akce, který zahájila Cyrilometodějská liga. Nehleďte na to, kolik vás je, jen se připravujte, zdokonalujte, posilujte své nadšení! Odevzdejte se cele Bohu! Vráťte se jednou z různých zemí, takřka z celého světa, obohacení zkušenostmi v oboru laického apoštolátu. Toto bohatství odevzdáte Církvi v Československu se svými věrnými službami, aby se splnila vaše modlitba a modlitba našich lidí v katakombách, vězeních a na popravištích: „Přijď království Tvé.“

† Ambrož Lev Ondrák OSB, opat v Lisle

TO JE PRAVÝ ŽIVOT

Nejzávažnější okamžiky v životě našem nebyly ty, v nichž jsme mluvili aneb před lidmi to neb ono činili; rozhodující byly hodiny největšího ticha. V takové chvíli osamělosti učinili jsme zvláštní objev.

Vždyť to není čirá prázdnota, již prožíváme. Je obydlena, duše je oživena jakousi přítomností, již ovšem nelze zřít. Náhle jsme se objevili tváří v tvář tomu, jemuž nelze zavřít dvěře, jenž je u nás doma a nevíme ani, jak tam vešel. Právě když si myslíme, že jsme sami, tu se v našem svědomí ozve Ten, jenž nás stvořil a znovu utvořil. Cítíme, že v nás působí, zajímá se o nás, řídí nás, bdí nad námi. Cítíme, že jsme tvrzí obsazenou právě když si myslíme, jak je nedobytnou. Nemůžeme uniknout tomu, jehož jméno je Nevyhnutelný.

Co se děje v naší duši, ba vůbec co se s námi děje, chápou jasně, je to jeho dílo. V tichých hodinách jako bychom šli pospolu a hleděli si vzájemně v tvář. A pak mi ho všechno připomíná, jeho lásku, jeho vtělení. Cítím se jím jakoby požehnaný a posvěcen. Prožívám, vskutku mi to tak připadá, chvíle zvláštního somnambulismu, neb mé činy nejsou opravdu mé a z řečí jsou jen slova má. Ať chci nebo ne, nezbavím se ho; nemohu a nesmím, vždyť ta vnitřní zkušenost je mi drahá; kráčím v jeho světle. „A svíci jeho byl Beránek.“

Ne, nejsem a nezůstanu nikdy sám — ani za mořem — ani když tma je přede mnou a tma za mnou. Tehdy právě zřím ono podivné světlo, slyším jeho tajemný hlas. A to mi stačí na další cestu hlučným žitím, v spleti událostí, jimž nerozumím.

Ch.